

Một Mặt Tròn Hai Kẻ Thù.
Trần Thanh Vân

Nữ Kiến Trúc Sư Trần Thanh Vân, chào đời tại Hà Nội năm 1943 -tác giả viết bài này ngày 30/4/2019- giải thích nhóm chữ “hai kẻ thù” là “Việt Cộng bán nước, Trung Cộng xâm lăng”. Rồi tác giả như mời độc giả nghe bà kể chuyện ba thế hệ trong gia đình của tác giả dính líu đến xã hội xã hội chủ nghĩa ra sao, và riêng tác giả tự nhận là “người rất ngang bướng và vô kỷ luật” trong cái xã hội đó.
Và tác giả kể chuyện:

Tôi không phải là nhà chính trị nhưng với những năm tháng từng trải của mình, tôi hiểu sâu sắc rằng, đất nước Việt Nam đang trong những ngày biến động dữ dội, và mỗi ngày một sáng sủa hơn.

Trong 72 năm qua, đại gia đình tôi với 3 thế hệ sống trong xã hội chủ nghĩa Việt Nam, một xã hội thành lập ngày 2/9/1945, cho đến hôm nay là những ngày cuối cùng của nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, do đảng cộng sản Việt Nam lãnh đạo.

Nhìn vào những biến động của đại gia đình tôi trong 72 năm qua, tôi “nhìn thấy” sự biến động của đất nước, và tôi tin chắc rằng, mọi thứ đang được phát triển theo một quy luật mà không thể lực nào cưỡng nổi.

1.- Với thế hệ thứ nhất là Ba Má tôi.

Năm 1945, cha tôi là một thanh niên 30 tuổi, đầy lòng yêu nước, vì ngây thơ nên hăm hở theo Việt Minh, trở thành đội viên Đội Tự Vệ Hoàng Diệu từ những ngày đầu chiến tranh chống Pháp. Rồi Cha tôi biến thành Công An bí mật tại Hà Nội từ năm 1947. Ngay năm sau thì được kết nạp vào đảng cộng sản. Lên chiến khu Việt Bắc, và trở về Hà Nội trong ngày gọi là giải phóng Thủ Đô năm 1954.

Năm 2002 cha tôi mất, lúc ấy Cụ vẫn là một cán bộ cách mạng lão thành, sống kham khổ, trong sạch, đến khi nhắm mắt xuôi tay. Cha tôi mãn nguyện ra đi, vì ông tự cho mình đã cống hiến cả đời để giải phóng quê hương. Tôi thấy tội nghiệp cho cha tôi, đến phút chót cuộc đời mà cha tôi vẫn không hiểu con đường gọi là cách mạng nó đúng sai ra làm sao!

Cậu ruột tôi, là em trai thứ 3 của mẹ tôi thì khác hẳn. Là một học sinh trường Bưởi Hà Nội, cậu rủ các bạn cùng trường đi quyên góp gạo tiền, nấu cháo phát chẩn cho

bà con nghèo đói ở các làng quê, nạn nhân của nạn đói 1945. Nhưng cậu tôi nhất định không theo Việt Minh, mà ông và các bạn ông hưởng ứng lời kêu gọi của Thủ Tướng Trần Trọng Kim. Và khi chính phủ Trần Trọng Kim bị Việt Minh cướp đoạt, cậu tôi bị Việt Minh bắt giam và mấy ngày sau là giết chết.

2.- Đến thế hệ thứ hai là vợ chồng tôi.

Chồng tôi và tôi cùng lớn lên trong nhà trường xã hội chủ nghĩa, nhưng quan điểm vợ chồng tôi có lúc khác nhau. Chồng tôi luôn tỏ ra là một người sống có kỷ luật, ngoan ngoãn, và trung thành với chế độ, nên được kết nạp vào đảng cộng sản Việt Nam năm 1961. Chồng tôi được cơ quan và nhà cầm quyền nâng đỡ, được cử sang Anh quốc tu nghiệp tiếng Anh năm 1979. Rồi sang Hòa Lan, sang Nhật học tập về quản trị kinh tế. (chữ VC là quản lý). Ông được Ủy Ban Hợp Tác Kinh Tế Đối Ngoại của nhà nước, giao trách nhiệm khối Bắc Âu, đã từng có bang giao thân tình với Thụy Điển, là khách quý được cố Thủ tướng Thụy Điển Olof Palme mời tới nhà riêng ăn cơm chiều...

Đã đặt chân tới hơn 40 quốc gia không cộng sản, chồng tôi có dịp kết bạn và tìm hiểu khá kỹ về “chế độ tư bản” mà cộng sản Việt Nam gọi là “đang giãy chết”, nhờ vậy mà chồng tôi sáng mắt. nên anh ấy cố gắng mang những hiểu biết của mình về chế độ tư bản tự do để thuyết phục các viên chức cùng thời. Có người ủng hộ và muốn làm cuộc cải cách, như Thủ tướng Võ Văn Kiệt, như Thứ Trưởng Trần Quang Cơ, nhưng các vị đó suy nghĩ nhiều mà chẳng làm được việc gì.

Khi cựu Thủ Tướng Võ Văn Kiệt bị ám hại qua đời, chồng tôi hiểu rằng mọi cố gắng chưa hợp thời đều bị thất bại. Thế là chồng tôi về hưu năm 2000, rồi ra khỏi đảng cộng sản Việt Nam, ở nhà nuôi dạy thằng út, hy vọng thằng con lớn lên sẽ không bỏ phí cuộc đời như cha nó.

Khác hẳn với chồng tôi, tôi ngang bướng và rất “vô kỷ luật”. Tôi tốt nghiệp kiến trúc tại Thượng Hải năm 1966. Lần thứ hai du học tại Thụy Điển năm 1980 - 1981. Về nước, tôi chỉ chăm lo công tác chuyên môn là nghiên cứu kiến trúc cảnh quan, bỏ nhiều thời gian nghiên cứu về Phong thủy. Tôi từ chối mọi cơ hội được đề bạt thăng chức, tôi không đảng cộng sản Việt Nam dù được nhắc nhở nhiều lần. Và năm 1992, tôi quyết định về hưu dù mới 51 tuổi.

Từ ngày được sống cuộc đời tự do, tôi lập công ty tư nhân, tự đi kiếm việc làm thuê để nuôi sống bản thân và gia đình, tôi bắt đầu quan tâm đến xã hội và vận mệnh đất nước.

Càng hiểu sâu về Phong thủy, tôi càng khao khát cơ hội được phục hồi Hào Khí Thăng Long của các triều đại Lý, Trần, Lê, khi xưa. Tôi bắt đầu quan tâm và không ngần ngại hiểm nguy, tôi lên tiếng ngăn cản công trình Thủy Cung Thăng Long ở bán đảo Tây Hồ năm 1998.

3.- Và thế hệ thứ ba là con tôi.

Chồng tôi bị bệnh nặng và qua đời vào cuối năm 2012. Còn lại một mình, tôi bán nhà và cho thằng út theo học trường quốc tế tại Hà Nội, rồi du học tại Vương quốc Anh từ năm 2017. Trong 7 năm theo học tại trường quốc tế song ngữ Hanoi Academy, con tôi được tiếp xúc với các thầy cô giáo quốc tế, với khẩu hiệu “Becoming a Global

Citizen” in trên trang phục, tôi muốn đưa con nhỏ được lớn lên trong bầu không khí lành mạnh, được thoát khỏi mọi kỷ niệm đau buồn mà gia đình đã trải qua.

Thỉnh thoảng nhà trường tổ chức cho học sinh đi dã ngoại, các cháu quyên góp quần áo, sách vở và dụng cụ học tập trợ giúp những học sinh kém may mắn ở vùng cao, vùng xa... nên đến khi nộp hồ sơ để đi du học, thầy giáo quốc tế hỏi cháu muốn chọn ngành gì? Cháu trả lời: Nghiên cứu Tâm lý Xã Hội.

Tại sao chọn môn này? Giáo Sư giám khảo hỏi.

Cháu nói: Nhiều người cần giúp đỡ quá, phải hiểu họ thì mới giúp họ được”.

Thầy giáo chủ nhiệm là người Hoa Kỳ, nói với tôi rằng: “Đó là câu trả lời chín chắn của một đứa trẻ sống có trách nhiệm”. Và tôi hoàn toàn yên tâm, tiễn con ra đi.

Ở xa, vài ngày cháu lại gọi về động viên mẹ ăn ngủ điều độ và đừng làm việc quá sức. Tôi không làm việc quá sức. Tôi biết điều tiết bản thân và giữ gìn sức khỏe. Ở nhà một mình, tôi rảnh rang theo dõi mọi biến động của xã hội.

Đến nay, đã có hàng trăm, thậm chí là hàng ngàn dự án chiếm đất làm giàu của rất nhiều tập đoàn bất động sản trên khắp đất nước. Và đến nay tôi hiểu sâu sắc rằng, sự suy thoái xã hội đã đến bước trầm trọng, không ai cứu vãn nổi nữa.

Mặt khác, tôi cũng nhận ra nền tảng xã hội đang chuyển mình rõ rệt, và mỗi ngày một rõ rệt hơn. Các lệnh cấm đoán, bắt bớ, tù đày, không ngăn cản được lòng dân suy nghĩ và nói lên mọi suy nghĩ của mình.

Nếu 20 năm trước, một nhóm Kiến Trúc Sư chúng tôi có thể ngăn chặn công trình Thủy Cung Thăng Long tội lỗi, và đánh đổ ông Phó Thủ Tướng Ngô Xuân Lộc mất chức, thì hôm nay có nhiều Thủy Cung Thăng Long khác tội lỗi hơn, và trong số đó có một đệ tử gần gũi của ông Ngô Xuân Lộc khi xưa, là ông Đinh La Thăng, Ủy viên Bộ Chính Trị cùng một lũ đầu trâu mặt ngựa, đã phá nát và đục khoét đất nước, mà công chúng gọi là công cuộc “đốt lò vĩ đại” của ông Tổng bí thư kiêm Chủ tịch nước Nguyễn Phú Trọng.

Tổng Bí Thư kiêm Chủ Tịch Nước Nguyễn Phú Trọng gọi là “cái lò đốt những kẻ tham nhũng”, nhưng chính Ông đã ôm cái tượng vàng nặng 50 kí lô của Formosa, để Formosa có thêm thời gian xả thải chất độc phá hủy môi trường và tôm cá trong lòng biển Việt Nam, thì làm sao đốt hết lũ sâu mọt cho được.

Thử hỏi, trong tất cả những kẻ đã bị ném vào lò đốt tham nhũng đó, có kẻ nào bị oan uổng không? Chắc chắn là không. Nhưng tôi e rằng, ông Tổng Bí Thư không có đủ lò để đốt hết lũ sâu mọt chúng nó đâu, bởi vì lũ sâu mọt kia là sản phẩm của cơ chế xã hội chủ nghĩa tại nên, mà ông là người lãnh đạo cao nhất.

Mỗi ngày xuất hiện thêm nhiều kẻ vừa độc ác vừa tham lam vô hạn. Bọn đó không chỉ phải vào lò đốt, mà phải bị tru di tam tộc mới đúng. Mà ông Tổng Bí Thư có vào lò đốt không vậy?.

Ông Tổng Bí Thư đừng nghĩ là tôi không phải đảng viên cộng sản nên tôi chống đảng. Cha tôi, chồng tôi, từng là những đảng viên cộng sản, từng sống trong sạch và tận tụy

vì lợi ích của đất nước... Nhưng, thời đó qua rồi. Còn ông, tôi khuyên ông hãy giải tán đảng cộng sản, trước khi bị nhân dân lật đổ và họ sẽ giết chết ông đó.

Tóm lại.

Tôi biết chắc chắn rằng, đảng cộng sản Việt Nam do ông Tổng Bí Thư lãnh đạo đã nát bét hết rồi, cách duy nhất mà đảng phải làm là tự giải tán cái chế độ độc tài này, và trao đất nước cho toàn dân Việt Nam bầu chọn lãnh đạo quốc gia. Trong thành phần tuổi trẻ du học ngoại quốc trở về -có con tôi trong số đó- chúng có đủ trí tuệ, tài năng, và nhiệt huyết điều hành quốc gia Tự Do và Phát Triển.

Đó là quy luật tất yếu, sẽ không một sức mạnh nào cưỡng nổi.

(Nguồn từ BaoTiengDan.com)